

50 de ani de la pogromul legionar din București

„Da, a existat un holocaust al evreilor din România”

— Cuvintarea domnului dr. Moses Rosen, rabinul șef al cultului mozaic din România —

Morți nuerg repeze”. Mai ales că nu fost evrei — am urmărit noi.

„Peste milioane?” — a exclamation Hobs, comandanțul legionar din Auschwitz. „Peste milioane de evrei au fost uciși în Auschwitz? Nu-i săvărat. E o minciună străină evreiască. Numai două milioane de evrei au pierit acolo.”

„Dacă și eu mai sunt așteptat în trenuri mortii sau uciși în măcelurile din curtea poliției de la Iași?”, Mincinăz evreiască. Antonescu și, după el, Ceaușescu au dat circa de 500. Antonescu îi numea „judeo-comunități și Ceaușescu le spunea „persoane”. Documentele îngrădite, mărturile contradicție.

Comunități întregi trecute prin foc și sabie, zeci de mii de victime în Basarabia? Nu-i adver-

“istoricul” Mugur ignoră un holocaust care există numai în imaginația noastră. Încetată cu lamenteală”, ne sfătuiește el.

„Doi 6000 de evrei din Bucovina, dobiți și Basarabia, au murit de boli, de foame, de cumpăta mizerie în Transnistria? Altă brazovare evreiască?

Mai mult decât negarea holocaustului, în ultimul timp, ia adăpostul libertăților democratice, cîtin în ziare despre justificarea acestuia. Cînd Antonescu nu putea altfel Prea mari au fost „provocările” evreilor, prea puternice presiunile opiniei publice și de aceea au fost „unule repreșali”.

„Nu să zici noi, victimele, de la început strigăm că nu ne trage nimănii să identificăm poporul român cu omul legionar, cu ucigașii antonescieni. Viorica Agârci la Roman, cu ceaurile și brâni deasupra din vagoane, Traian Popovici de la Cernăuți, care a salvat mii de evrei, farmacistul Ceceanu de la Iași și atâtii alții „nobili”

ai poporului”, și rezilbitează peopelul astăzi blind și ospitător, iar „patruțor” Dragan II identifică cu criminalii fasciști.

După 50 de ani, se încrearcă un nou statut „Auschwitz?”,

Antonescu care a trimis la moarte nu mai trei sute de mii de evrei, ci și peste cîte de mii de români.

istoria nu fără escuse. Mai

cănd cînd se soldăza cu a-

proape un milion de morți. Și totuș!

Împăratul a fost la București.

Fusosorul de la Comitet, între

septembrie 1940 și iunie 1941,

Nicolae Iorga și Virgil Madgearu generalul Argeșanu și Ma-

riescu lui L.G. Duca și accesă la

Armand Călinescu constituia

aceste de instituire a terorii în

vîrstă publică a României.

Că și Simeon și Sima se afă la-

slăbit. Adinei poate că camău verde. Se răspindă în teră ja-

fui, crima, tăărău, schimbări.

Ele se făptuiesc în bucuriile po-

lăției și în piețele publice.

Astăzi 7. Ce mai contează cel

130 sau în plus cu difi-

cul prin canale) evrei morți

în ceea ce se numește „rebelii

legionari” din 21–23 Ianu-

arie 1941?

Se escamotează suita de mîi

ne strigătă jalea și durere

din instinc de viață.

Eli Wiesel o spune răspică:

„Astăzi făcere om și potențial

evreu. Fiecare ființă umană

condamnă la un Auschwitz pe scară mondială.”

Da. Noi, supraviețuitorii (An-

tonescu) putem să ne omoare și pe noi și n-a făcut-o, alături, devine necesar, o strigătă

Holocaustul evreilor din Ro-

mânia a existat și noi îl co-

memorăm.

„Pînă cînd?”, sună titlul unui

articol scris de mine în această

revistă, cu un astfel de trist

prilej. Am parafat cu acest

titlu cuvintele pe care mi le-a

scrisă.

O, tărâma, niciind să nu le

acoperi singele!

Dumnezeu să odihnească victimele

La Tempul Coral din București a avut loc comemorarea victimelor rebeliunii legionare din anul 50 de ani. Au participat reprezentanții ai guvernului, ambasadori, conducători Partidului Național Tarântesc-Crestin și Democrat, conducători Partidului Liberal, reprezentanți ai cultelor, conducători Academiei Române, personalitatea culturală, științifică și artistică.

S-a comis un act de dreptate. S-a îndeplinit o datorie de plină elementară a istoriei omului, a fiecărui patriot român ce prin participarea la solemnitatea de comemorare a martirilor pogromului rebeliunii legionare a solidarizat cu protestul următoarelor victimelor, cu protestul evreilor impotriva antisemitismului barbar, care ridică din nou capul, care amenință și insultă iarăși. S-a condamnat jocnică denaturarea a istoriei.

După ce poporul evreu a dat milioane de victime, după ce poporul român a lăsat și el în

urmă datoritară dictaturilor pădurii de cruci, nu se mai admîntă idei ce prezintă faptele strîmbăstrăi mai miro și singe și totuș cu obraznicile anumite forțe încercă să prezinte garda, crima imbrăcată în cămășă verde, ca o miscare națională necesară. Se difuzează broușuri ce contin „Declarația mischirii legiонnaire 1990”.

Acestă declarație rupe de realitate, care nu au învățat nimic din lecțiile istoriei uită și românilor trăiesc împreună cu evreii de azi.

Realitatea și următoarea: garde și a fost o organizație fascistică, colonă și V-a a Germaniei hitleriste.

Germania având nevoie de armată română în razboiul împotriva Uniunii Sovietice i-a sacrificat pe o parte și a salvat pe alta printr-un tir. La procesul asasinilor din padurea Jilava, procurorul militar avocaț L.N. Vladescu a desprins adevărul că asasinii nejudecați

venit în întâmpinare, cu propunerile concrete. Să îstosim, să dăm acelui care încearcă să se retragă din dispozitiv și să se pună la dispozitiv armatei. Mă mir că dă Brucan, de altfel un vajinc co-laborator al nostru, mai ales în perioada să diplomatică, ne dezignezăm acum în fața poporului pe care l-am iubit și iubit, pentru că de tăpi nici nu l-am așteptat, cind că nu scrioseaza acela.

Ministerul de Interne, cu următoarele alcătuire și dotare, năș în numeni: cind și cu ce se trage? Să micăre, avejă vreun terorist de la M.I., sau doar vreji să ne denigri? Devotul poporului roman, semnează Julian Vlad. Lumea cumpără ziarul, cîteva zile: Vizi, vizi? și cîteva...

Dar de la Brucan nu stă cu mîine în sin. Cu creionul în mină (obiectul salutar, de pe vremea cînd făcea găzările, nu spune de care) și cu dosarele în față, nă se infățează la TV la ora de maximă audiență și într-un dialog cu Paul Soloc schizează un nou atac; noi, cu ochii pe mîcile ecrane (dar tot cîcoșat de spinare) asistăm mai întîi la o precizare a direcției de atac, anume spre a nu supăra pe cine nu trebuie: nu cerem, spune dl. Brucan, cu un vajinc co-laborator al nostru, cind mi se confirmă aceasta, m-am înțeles, am înțeles pe ce mîini au ajuns destinele acestelui tărî.

Venind vorba de generalii revoluției, afilii că gen. Diaconescu a făcut o anchetă serioasă în Timișoara, concluziună că gen. Gusa și Toplițeanu, cu tot ce este de ordin să se trage? că au fost 94 de morți. Ca urmă? Rezultă că anchetele au fost prezentate pe 14 februarie 1990 iar ca urmare, pe 16 februarie. Ion Iliescu l-a chemat într-o reuniune la Palatul Cotroceni, bine pîzat și își așteptăt reprezentanții lui și își așteptăt reprezentanții lui Brucan, care să se prelungă și să încheie cu un abuziv, sub pretext că nu se găsește, pentru a împiedica înfrângerea ziarului român. Iar acesta nu este un caz singular. Nu este

doar în Timișoara că se încarcă de

oameni să încarcă de

<p

